

Juozas Vilčinskas - žinomas Didžiosios Britanijos lietuvių sąjungos veikėjas, aple dešimt metų buvo jos pirmininkas. Iš Lietuvos su šeima pasitraukė 1944 metais. Pagal profesiją - inžinierius, dabar - pensininkas.

J.Vilčinskas pažįstamas su kauniečiu Jonu Ridzvanavičiumi, su kuriuo susirašinėja. Laiške, rašytame šiemet sausio 8 d., J.Vilčinskas rašo: "Peržiūrėjęs ankstesnį Jūsų laišką, pastebėjau, kad neatsakiau į Jūsų klausimą: "Ar negalėtumėte aprašyti Baranausko žuvmą?". Atsakymas būtų toks:

1941 m. birželio 22 d., kilus Vokietijos ir Sovietų Sąjungos karui, po pirmų šūvių prie pasienio ir pirmų bombų, numestų iš vokiškų karo lėktuvų, Lietuvoje prasidėjo spontaniškas sukilimas prieš sovietų okupacinę valdžią. Jau pirmomis sukilimo dienomis tūkstančiai patriotų, daugiausia jaunimo, griebėsi ginklo, tikėdamiesi atstatyti nepriklausomą Lietuvos Respubliką.

Tarp tų sukilėlių atsirado ir jauniausiasis mano žmonos brolis Aleksandras Baranauskas su dviem mokslo draugais. Jie sumanė "paspartinti" sovietų kariuomenės pasitraukimą - iškelti viešoje vietoje lietuvių tautinę vėliavą. Tam tikslui pasirinko jiems gerai žinomą vietą - Lietuvos jachtklubo būstinę, stovėjusią ant pontoninių laivų Nemune, netoli Kauno ugniagesių rūmų, Kanto gatvės gale. Turiu priminti, kad tą dieną Kaune buvo pilna netvarkingai besitraukiančios sovietų kariuomenės. Buvo jos ir Aleksoto pusėje, kitose Kauno vietose.

Trys jaunuoliai, pasiėmę tautinę vėliavą, persikėlė per žiemos uostą ir pusiasalį, nuėjo į Jachtklubo būstinę. Užlipo ant pastato stogo. Vienas iš jų - A.Baranauskas, užsidėjęs karišką šalną, bandė iškelti ant ten buvusio stiebo lietuvių tautinę vėliavą. Deja, iš kažkur atskriejusi kulka pervėrė jaunuolio kaklą

ISTORIJA IR DABARTIS

Kulka + paklydėlė

ir arteriją. Jis buvo nukautas ir mirė vietoje.

Kiti du draugai, siaubo apimti, atbėgo į Baranauskų namus, Gardino g. 21 (dabar Puodžių g. 14) pranešti šeimai apie tragediją.

A.Baranauskas (pagal kilmę totorius) buvo išskilmingai palaidotas Kauno musulmonų kapinėse tą pačią dieną, kai katalikų kapinėse buvo laidojamos kitos sukilimo aukos.